

LØS er i daglig kontakt med GEN Ukraine, der mobiliserer for at støtte internt fordrevne ved at give husly i landets mange økolandsbyer, permakulturprojekter og andre steder. Vi vil udgive nogle af de opdateringer, vi modtager fra Maksym Zalevskyi, præsident for GEN Ukraine, som står i spidsen for mobiliseringen.

BREV FRA UKRAINE: At tage af sted eller at blive

Soldat, frivillig eller flygtning - der kan være tre roller i en krig. Der er noget at vælge imellem. Fordi det ikke kun er krig, det er vores forsvar for friheden. Men ikke alle har det på samme måde.

At tage af sted - eller at blive

Krig kræver voksne beslutninger. Alle træffer beslutninger for sig selv. Mig og holdet besluttede at blive.

Jeg vil forklare dette ved dette spørgsmål og overvejelser om mit svar:

- "Maksym, du har været mange steder i Europa. Hvor det er bedst at tage hen?"
- "Det er bedre at blive her. Og det har jeg mange argumenter for."

Til dato er vores kort over økosamfund blevet set af mere end 70.000 mennesker og hver dag er der 10.000+ nye visninger. Folk der er på jagt efter overnatningssteder, mens de bevæger sig mod vest. Mange har mistet deres hjem og deres kære, nogle flygter fra krigens rædsler, og nogle søger bare et bedre liv, udenfor Ukraine.

Jeg havde en svær telefonsamtale i går. Jeg tager imod opkald omkring alle mulige behov og udfordringer. Jeg bryder mig ikke om at ringe og foretrækker at skrive i Messenger. Men nu er det en anden tid. Nogle gange er et opkald den eneste mulige måde at være i kontakt på.

Vi har brug for en ko

De stiller alle mulige spørgsmål. Fordi logistikvejene er besværede og vi er værter for mange folk på tværs af vores økosamfund i Ukraine. Der er omkring 60 af dem nu og mange særlige ønsker, lige fra varme farmerstøvler til byboerne til en ny motor til en kornkværn.

En kvinde fra et af værtsstederne spurgte mig om en ko. Fordi der er mange flygtningebørn og ikke en eneste ko at finde. "Og jeg drømmer om en ko. Vi har en lade og græsning, alt er der".

Vi laver lister over behov for humanitær nødhjælp og vi leder konstant efter leveringsmuligheder. Men her blev jeg spurgt om at svare på, hvor det er bedst at tage til i Europa. Jeg bryder mig ærlig talt ikke om dette spørgsmål.

Der er 200 lokationer i hele Europa på kortet over økosamfund. Du kan vælge mellem dem alle. Jeg anbefaler et sted tættest på grænsen, f.eks. Moldova eller Slovakiet. Gode steder, hvor jeg har været personligt. Ikke kun Polen, for Polen er nu overfyldt. Men af en eller anden grund vil alle søge derhen, hvor græsset synes endnu grønnere.

Ingen ringer til os

- "Maxim, vi har ikke besluttet, om vi skal blive eller tage afsted. Vi har huse her, men ingen ringer til os og siger, de vil lave det til et sted, hvor man kan komme herud i sikkerhed. Vi ser ingen fremtid her, vores produktion er gået i stå, der er gæld, børn er små. Hvad skal vi gøre?"

- "Så du vil have mig til at træffe den beslutning for dig?"

- "Nej, selvfølgelig ikke!"

Mit svar var ikke nemt. For til at starte med bør du nok holde op med at spille offer. Du må gøre noget, selv. Jeg var ikke ligefrem blød. Jeg spændte buen stramt. Min gamle kammerat blev fornærmet og lagde på.

Han havde nok brug for at høre nogle opmuntrende ord. Og jeg kunne bare ikke mere... så jeg er langt væk fra Gandhi nu. Jeg er på vej til at blive en rigtig hård maskine i en hackathon.

Soldat, frivillig eller flygtning

Der kan være tre roller i en krig. Der er noget at vælge imellem. Fordi det ikke kun er krig, det er vores forsvar for friheden. Men ikke alle har det på samme måde. Nogen overnatter i metroen under eksplosioner på anden uge, og nogen har ikke engang hørt lyden af sirene, fly eller andre tegn på krig. Hvis ingen ringer til dig direkte og spørger dig, hvis ingen kommer af sig selv til dig for at finde ro, stilhed og harmoni, kan du vælge at blive epicenter for disse forandringer, ved selv at skabe dem. Det tror jeg på.

Fordi du har det roligste sted lige nu på denne planet. Sådant et sted, hvor millioner af vores folk søger at komme hen. Du har ikke kun et - du har to hundrede huse til din rådighed! Du burde deltage i det frivillige arbejde. Komme med i arbejdet, som hele landet koger i.

Du behøver ikke vente, til Maxsym ringer dig op og spørger om der er plads og hvilken hjælp, der er brug for. Disse anmodninger skal du selv formulere og du skal selv hjælpe med at koordinere dem. Bliv dit eget hovedkvarter for denne transformation. Hvad der er blevet til dusinvis af vores økosamfund fra Dnepr til Transcarpathia. Sådant nogle skal vi have mere og mere af, i alle nye retninger, i alle hjørner. Hvor der ikke er nogle bomber, ikke er nogle miner og hvor vi kan beskytte vores kvinder og børn.

Obligatorisk. Obligatorisk er nøgleordet!

Fordi det er en pligt, ikke for mig eller for din familie, men for vores store familie, der hedder Ukraine. Hvis der stadig er noget uden for din egen horisont og dit eget EGO.

Nu vil mange rejse til europæiske økosamfund på vores kort. Der er allerede succesfulde historier om de første nytillkomne. Men økosamfund er ikke kun varme steder, hvor man kan falde om på sofaen og spille rollen som offer for livsomstændighederne. Det er også en familie, en lille stamme, hvor alle deltager aktivt i cirkler, fælles arbejde og fællesmiddage.

Stol på mig, dit EGO vil manifestere sig meget hurtigt, og det kan blive stramt og ubehageligt der. Alle arbejder der, indtil de bliver gamle. Og det er frivilligt arbejde, ikke betalt arbejde. Der vil ikke være nogen europæisk løn, som du kommer der for at bygge dine høje porte og hegn for. Sådant en indtjening må du tage et andet sted hen for at få fat i.

Med alle de europæiske koordinatore har vi konstant kontakt og regelmæssige opkald. Skaber du vanskeligheder med dine pseudo-traumer eller antænder dit store ego, finder vi ud af det superhurtigt. Og i køen af flygtninge finder du dig lige så hurtigt.

Glem ikke covid tests, dem vil du skulle lave jævnligt. For ingen aflyste Covid i Europa. Der er køer til alle, store som lange, og i dem er man grå og usynlig. Så for mig betyder din fordybelse i et stille og roligt sted kun én ting - at lægge ansvaret på dem, der blev for at skabe det hyggelige sted. Og der er mange af disse mennesker derude, og de har arbejdet for det i lang tid.

Vi skaber det her præcis som vi skabte alle de andre økosamfund. Prisen er dyr i 40-50 års kamp. For økosamfund er både en kamp og protest, ikke hvad du selv har oplevet blot ved at se og studere mine indlæg om min Europa turné. Jeg besøger Europas økosamfund og studerer deres erfaringer, men ikke for at finde et bedre sted. Jeg samler disse succesfulde eksempler, som vi også kan gøre her - implementere det hele her i Ukraine. Og jeg er her i Ukraine nu, for det er her alting sker og kun herfra kan man bygge den bedre verden, som alle drømmer om.

Og hvis du ikke se perspektiverne her, har du ikke set dem de sidste 5-10 år. Ikke inkluderet dig selv i arbejdet, i tæt samspil med andre. Og nu er der denne krig, og du har intet salg i din forretning. Så vejen er ikke til økosamfundene i Europa, men hvor de russiske skibe sejler hen. Det er det, jeg tænker.

Og derfor bryder jeg mig ikke om samtaler om, hvor det er bedst at tage hen i Europa. Fordi vi er dette Europa, som hele den civiliserede verden beundrer nu.

Billedet viser et flygtningeregistreringscenter i Belgien og en gård i det centrale Ukraine. Valget er dit at træffe.

Sammen om sejren.

Alt bliver Ukraine.

#StayWithUkraine

